

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Pfv.VI.21.366/2012/5.szám

A Kúria a dr. Tarda Pál ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szűcs Szabolcs ügyvéd által képviselt I. r. a dr. Kocsis Imre ügyvéd, ügygondnok által képviselt II. r. a dr. Szűcs Szabolcs ügyvéd által képviselt III. r., a dr. Gibolya Zoltán Tibor ügyvéd által képviselt IV. r. és V. r. alperesek ellen tulajdonjog megállapítása iránt a Veszprémi Városi Bíróságnál 9.P.21.339/2011. szám alatt folyamatban volt és másodfokon a Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.036/2012/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság 8/I. sorszámú ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy a felperes az 1999. szeptember 16. napján kelt adásvételi szerződés alapján D. A. eladótól megszerezte az Ö. belterület X/4 hrsz. alatti ingatlan 1/2 illetőségének tulajdonjogát.

Megkeresi a Körzeti Földhivatalt, hogy az Ö. belterület X/4 hrsz. alatti ingatlannak a D. A. tulajdonában álló 1/2 illetőségére jegyezze be a felperes tulajdonjogát adásvétel jogcímén. Az I-V. r. alpereseket ennek túrására kötelezi.

Kötelezi az I. és III. r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 250.000 forint elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget, a II. r. alperest képviselő dr. Kiss Imre ügygondnoknak ugyanezen határidőben és módon 25.000 forint elsőfokú és a fellebbezési eljárásban felmerült ügygondnoki díjat.

Kötelezi az I. és III. r. alpereseket, hogy fizessenek az államnak külön felhívásra 126.000 forint elsőfokú, 168.000 forint fellebbezési és 210.000 forint felülvizsgálati, összesen 504.000 forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes néhai D. A. élettársa volt. Élettársi kapcsolatukból született a II. r. alperes. Néhai D. A. felesége volt a III. r. alperes, közös gyermekük pedig az I. r. alperes. A III. r. alperes és D. A. házasságát a bíróság felbontotta, a bontóper során 1998. november 20-án a házastársak abban állapodtak meg, hogy a D. A. kizárólagos tulajdonként nyilvántartott ö.-i X/4. hrsz-ú, Ö., S. utca 9. szám alatti ingatlan a házastársi közös vagyon része, annak 1/2 része a III. r. alperest illeti meg és az ingatlan-illetőséget D. A. magához váltja 2.000.000 forint összegben, amelyet három év alatt, egyenlő havi részletekben köteles megfizetni. A megváltási árban szerepet játszott, hogy a volt férj vállalta az ingatlanon lévő terhek megfizetését, illetve a közös gyermek nevelését.

D. A. ebben az időszakban, amikor még arra számított, hogy a III. r. alperes tulajdoni illetőségét a megváltási ár megfizetésével megszerzi, az ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségét adásvételi szerződéssel 1999. szeptember 16-án a felperesre ruházta át. A felperes az ingatlan vételárát 2.100.000 forintban kifizette részére egy másik ingatlana eladási árából. Az eladó a vételár hiánytalan átvételét a szerződés aláírásával elismerte. A felperes az 1/2 illetőség birtokában volt, mert korábban is mint élettárs az ingatlanban lakott. A szerződés 3. pontja második bekezdése azt tartalmazta, hogy az adásvétel akkor jön érvényesen létre, amikor a tulajdoni lapról a vevő tulajdonjogának szerzését akadályozó és a tulajdoni lap III. részén feltüntetett terhek törlésre kerülnek. A szerződés 2. pontja részletezte, hogy mik azok a terhek, amelyek törlése szükséges ahhoz, hogy a felperes tulajdonjogot szerezhessen az 1/2 illetőségen. Bár a felperes abban a tudatban volt, hogy az átadott vételárból az élettársa az ingatlant tehermentesíteni fogja, ez nem történt meg. A szerződésben megjelölt terhek törlésére 2002. évben, 2003. január 27-én és 2003. május 19-én került sor.

D. A. a törlesztőrészleteket nem fizette meg a III. r. alperesnek, ezért a III. r. alperes pert indított ellene a közös tulajdon megszüntetése, majd a megváltási ár megfizetése iránt. E perek hatására D. A. a III. r. alperes részére a perbeli ingatlanon fennálló 1/2 tulajdoni illetősége vonatkozásában tulajdonjogot elismerő nyilatkozatot tett és a korábban ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonos III. r. alperes 1/2 tulajdoni hányadát 2002. szeptember 11. napján az ingatlannyilvántartásba bejegyezték.

D. A. nem tett le arról a szándékáról, hogy a III. r. alperes tulajdoni hányadát a maga részére megvásárolja, ezt bankhitelből

tervezte. 2003. november 27-én megállapodott a III. r. alperessel arról, hogy az 1/2 tulajdoni hányadot 5.500.000 forintért magához váltja, azonban 2003. december 23-án elhunyt, így az adásvételi szerződés nem jött létre. D. A. után a közjegyzői hagyatéki eljárás folyamatban van, örökösei várhatóan a gyermekei, az I. és a II. r. alperesek.

A felperes többször megkísérelte a tulajdonjoga ingatlannyilvántartási bejegyeztetését. Ennek elutasítására előbb azért került sor, mert a tehermentesítés a szerződésben foglaltak szerint nem történt meg, az OTP a hitel visszafizetése hiányában a hozzájáruló nyilatkozatát megtagadta. A későbbiekben, 2002. szeptember 11. napját követően pedig a felperes tulajdonjogának bejegyzésére irányuló kérelmeket a földhivatal azért utasította el, mert ekkor már bejegyzésre került a III. r. alperes tulajdonjoga, akit elővásárlási jog illetett volna meg és az elővásárlásra jogosult joglemondását a bejegyzési kérelemhez nem csatolták. A felperes 2004. január 8-án ismételten kérte a földhivaltaltól a tulajdonjoga bejegyzését, majd 2006. október 16-án szintén ilyen tárgyú kérelemmel fordult a földhivatalhoz. Az elővásárlási jog jogosultjának nyilatkozata hiányára hivatkozással azonban mindkét esetben elutasították a bejegyzési kérelmet, illetve az elutasító határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelemnek sem adtak helyt.

A felperes jelen kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az 1999. szeptember 16-án kelt adásvételi szerződéssel megszerezte a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni illetőségét. Kérte, hogy a bíróság a tulajdonjoga bejegyzése iránt intézkedjen és az I. - V. r. alpereseket mindezek túrésára kötelezze. A felperes a kereset jogalapjaként a Ptk. 117. § (1) és (3) bekezdését és a Ptk. 365. (1) és (3) bekezdését jelölte meg azzal, hogy a Ptk. 116. § (1) bekezdése alapján igényt tarthat arra, hogy a tulajdonjogát az ingatlannyilvántartás feltüntesse.

A felperes hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésére, amely szerint a vételár kifizetésével és a birtokbalépéssel, az ingatlan folyamatos birtoklásával, használatával a felperes kötelmi igényének elévülése megszakadt, és ez az állapot mindaddig fennáll, amíg az eladó az ingatlan birtokát vissza nem követeli.

Az I. és III. r. alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadták, hogy a felperes igénye kötelmi jellegű igény, amely az 1999. szeptember 16-i szerződéskötésre figyelemmel elévült. Utaltak arra, hogy egyébként a felperes bejegyzés iránti kérelme arra alkalmatlan, mert az elővásárlási jog jogosultjának nyilatkozatát a felperes nem szerezte be, a III. r. alperes pedig nem kíván az elővásárlási jogáról lemondani. A szerződés teljesítése az alperesek szerint lehetetlenné vált, ezért a szerződés megszűnt.

A II. r. alperest ügygondnok képviselte, aki a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Álláspontja szerint azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes és D. A. között 1999. szeptember 16-án megkötött adásvételi szerződés érvényes-e. Az adásvételi szerződés 3. pontja értelmében az akkor jött volna érvényesen létre, amikor a vevő tulajdonjogának megszerzését akadályozó, a tulajdoni lap III. részén feltüntetett terhek törlésre kerülnek. A 7. pont pedig úgy rendelkezett, hogy az eladó akkor adja hozzájárulását a tulajdonjog ingatlannyilvántartási bejegyzéséhez, ha a terhek, illetve a III. r. alperessel 1999-ben kötött szerződés alapján széljegyként feltüntetett III. r. alperesi igény is törlésre kerül. A szerződés rendelkezéseiből az elsőfokú bíróság szerint az következik, hogy, a felek között a Ptk. 215. § (1) bekezdésében foglalt függő jogi helyzet jött létre. A felek joghatályos szerződési nyilatkozatukhoz kötve voltak, a jóváhagyás megtagadása esetén azonban a szerződéskötés megghiúsult. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, amikor D. A. a III. r. alperes tulajdonjogát elismerte és az ingatlannyilvántartásba az 2002. szeptember 11. napján bejegyzésre került, a függő jogi helyzet megszűnt. A felek szabadultak az ajánlati kötöttségtől. Az elsőfokú bíróság szerint ezt támasztja alá az a tény is, hogy 2003. november 27-én D. A. akként nyilatkozott, hogy az ingatlan 1/2 - 1/2 arányú közös tulajdonában áll a III. r. alperessel.

A jelzálogjog 2003. május 19. napján törlésre került, a felperes azonban csak az élettársa halálát követően kérte ismét a tulajdonjoga bejegyzését a földhivataltól. A létre nem jött szerződés vonatkozásában az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni, vagyis a Ptk. 237. § (1) bekezdése szerint az eredeti állapot helyreállításának van helye. Az elsőfokú bíróság ennek kapcsán a felperes által kifizetett vételárról nem rendelkezett, utalva arra, hogy a III. r. alperes is külön perben kívánja a használati díj iránti igényét érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság a felperes kötelmi követelésének elévülésére vonatkozóan is kifejtette álláspontját megállapítva, hogy a felperes igénye az adásvételi szerződés alapján a tulajdonjoga ingatlannyilvántartási bejegyzésére vonatkozóan elévült. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában szólt arról is, hogy a felperes kereseti kérelme érvényes szerződés esetében sem lenne teljesíthető, mert annak akadálya a III. r. alperes elővásárlási joga. A felperes tulajdonjogának bejegyzése csak akkor lehetséges, ha a III. r. alperes az elővásárlási jogát nem gyakorolja. Ebben a körben azt az időpontot kell figyelembe figyelembe venni, amikor a felperes a bejegyzési kérelmét előterjesztette, ebben az időpontban pedig a III. r. alperes már az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadának

ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa volt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon jogi okfejtésével, hogy a felperes és a néhai közötti adásvételi szerződés nem jött létre miután harmadik személy ahhoz a beleegyezését nem adta meg, ezt támasztja alá a 32.480/2/2002. számú bejegyzési kérelmet elutasító földhivatali határozat is. A felek közötti szerződéskötés legkésőbb 2002. szeptember 11. napján megíúsultnak tekinthető, a szerződésre tehát a felperes a tulajdonjogi igényét nem alapíthatja. Annak nincs jogi jelentősége, hogy a későbbiekben a terhek törlése miatt a szerződéskötésre már lett volna lehetőség. A terhek megszűnése a szerződés visszamenőleges hatályú létrejöttét nem eredményezi.

A másodfokú bíróság az elővásárlási jogosult joggyakorlásával kapcsolatos felperesi felvetéseket nem vizsgálta, utalva arra, hogy csak érvényes szerződés esetében lett volna mód arra, hogy a III. r. alperes az elővásárlási jogát gyakorolja, így nincs jogi jelentősége, hogy a vételi ajánlatról tudott-e, illetve lemondott-e a vásárlási jog gyakorlásáról.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben mindkétfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte, amelyben a Kúria adjon helyt a kereseti kérelemnek, másodlagosan az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára kérte utasítani. A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem tulajdonítottak annak jogi jelentőséget, hogy időközben megtörténtek azok a törlések, amelyek miatt a tulajdonjog bejegyzése elmaradt, illetve azt sem vizsgálták, hogy az elidegenítés és terhelési tilalom jogszerűen került-e kikötésre a jelzálogjog tulajdonos részéről, figyelemmel arra, hogy az nem az ingatlan átruházásakor történt meg. A perbeli igény alapját képező szerződés emiatt nem ütközött elidegenítési és terhelési tilalomba, a felperes az adásvételi szerződéssel az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát megszerezte, annak bejegyzését többször is kérte, így a kereseti kérelem teljesíthető.

Az I. és III. r. alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Utaltak arra, hogy a felperes 2007. december 19-én indított pert, így a tulajdonjog megállapítására irányuló igénye elévült. A felperes az ingatlant nem mint tulajdonos, hanem mint élettárs tartotta birtokában, így az általa felhozott eseti döntésekben foglaltak nem alkalmazhatóak. A felperes által kötött adásvételi szerződés 3. pontja maga rendelkezik arról, hogy a szerződés csak utólagosan nyerheti el az érvényességét, ha a különböző terhek, illetve a III. r. alperes javára fennálló fizetési kötelezettség teljesül.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

A Kúria az alperesi védekezésre tekintettel elsőként azt vizsgálta, hogy a felperesnek az 1999. szeptember 16-án megkötött adásvételi szerződés alapján a tulajdonjoga ingatlannyilvántartási bejegyzésére vonatkozó kötelmi igénye elévült-e. A peradatokból megállapítható, hogy a felperes a szerződéskötést követően 1998-ban, majd 2002-ben, 2004-ben és 2006-ban is benyújtotta a földhivatalhoz a tulajdonjoga bejegyzése iránti kérelmét. A felperes helytállóan hivatkozott az EBH2004.1136. számú jogesetben foglaltakra. A felperes az eladó részére az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadának vételárát kifizette, az eladó beleegyezésével az ingatlan birtokában volt, azt használta, terheit viselte. Az eladó a haláláig a felperessel szemben az ingatlan tulajdonjogát vissza nem igényelte. Az adásvételi szerződés érvényes létrejöttének hiányára az eladó halálát követően az eladó gyermekei és a volt felesége hivatkoztak. A jogeset egyértelműen kifejti, hogy a jogelődök között érvényes tulajdonjog átruházásra irányuló szerződéses kapcsolat a jogutódokra is vonatkozik. A jogutódlás az örökhagyó kötelezettségeire és jogaira egyaránt kiterjed. A vevőnek a tulajdonjog megszerzésére irányuló igénye az eladó szerződésben vállalt kötelezettségén alapszik, így érvényes szerződés alapján a Ptk. 295. §-a szerint az örökösöknek a tulajdonjoga bejegyzését engedélyező nyilatkozata bírósági eljárásban történő pótlását kérheti. Az alperesek ebben a körben alaptalanul utalnak arra, hogy a felperes mint élettárs lakott az ingatlanban. A felperes megvásárolta az élettársától az ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadát, annak vételárát a részére kifizette. A felperes tulajdonosként lakott az ingatlanban, erre mutat az is, hogy a tulajdoni hányad eladója a maga részére a volt felesége tulajdoni hányadát kívánta megváltás útján megszerezni, erre vonatkozóan többször is megállapodott a III. r. alperessel.

A felperes és az eladó között 1999. szeptember 16-án létrejött adásvételi szerződés 3. pontja a felperes tulajdonszerzését nem harmadik személy jóváhagyásához, hanem tartalmát tekintve felfüggesztő feltételhez kötötte. A Ptk. 228. § (1) bekezdése szerint, ha a felek a szerződés hatályának beálltát bizonytalan jövőbeni eseménytől tették függővé, a szerződés hatálya e feltétel bekövetkeztével áll be. A szerződés nem csak a hitelintézet jóváhagyását kívánta meg ahhoz, hogy a felperes a szerződés alapján tulajdonjogot szerezzen, hanem arra is utalt, hogy az eladónak a III. r. alperessel fennálló jogviszonyát is rendezni kell ahhoz, hogy a felperes tulajdonjogára vonatkozó szerződés „érvényesen” létrejöjjön, vagyis a felfüggesztő feltétel bekövetkezzon. A Kúria álláspontja szerint tehát a kifejtettek alapján az eljáró bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy a felperes és az eladó között a szerződés a Ptk. 215. §-a alapján megszűnt, a

jelzálog jogosult hozzájáruló nyilatkozatának hiányában a szerződés nem jött létre, és emiatt az érvénytelenség jogkövetkezményeit kell alkalmazni.

A Kúria álláspontja szerint tehát az adásvételi szerződés a felek között felfüggesztő feltételekkel, de érvényesen létrejött. A felfüggesztő feltételek folyamatosan következtek be, a III. r. alperesre vonatkozó kitétel oly módon, hogy a III. r. alperes 1/2 tulajdoni hányadát 2002. szeptember 11. napján a földhivatal bejegyezte, (a széljegyet törölték) míg az ingatlant terhelő különböző jogok törlésére 2002. évben, 2003. január 27-én, majd 2003. május 19-én sor került. A felperes ezt követően jogosult volt a érvényes adásvételi szerződés alapján a tulajdonjoga bejegyzése iránti kérelmet előterjeszteni a földhivatalhoz. Ennek elutasítására nem a szerződés érvénytelensége miatt került sor, hanem amiatt, hogy a felperes az immár tulajdonosként bejegyzett, elővásárlásra jogosult III. r. alperesnek az elővásárlási jogáról való lemondó nyilatkozatát nem tudta beszerezni.

A Kúriának ezt követően azt kellett vizsgálnia, hogy a III. r. alperes elővásárlási jogának fennállása a jelen ügyben akadályát képezi-e a felperes tulajdonszerzésének. Az eladó és a III. r. alperes 1998. november 20-án a házassági bontóperükben abban állapodtak meg, hogy a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányada a III. r. alperest illeti, ezt azonban a volt férje magához váltja 2.000.000 forint összegben, amelyet három év alatt köteles megfizetni. A III. r. alperes tehát az ingatlan tulajdoni hányadának pénzbeli ellenértékére tartott igényt. Később is azért indított pert a volt férje ellen, mert nevezett a megállapodásban foglalt törlesztő részleteket nem fizette meg. Ezt követően került sor arra, hogy a földhivatal a III. r. alperes tulajdonjogát 1/2 tulajdoni arányban 2002. szeptember 11. napján bejegyezte az ingatlannyilvántartásba. A III. r. alperes ezt követően is arról tárgyalt a volt férjével, hogy az ingatlanhányadot részére értékesíti, erre vonatkozóan írásbeli megállapodás is létrejött 2003. november 27-én. A megállapodás teljesítésére azért nem került sor, mert D. A. 2003. december 23-án elhunyt. A III. r. alperes előtt ismert volt a volt férje és a felperes közötti adásvételi szerződés létrejötte, ezt a saját előadása is megerősítette. A III. r. alperesnek azonban mindvégig nem vételi, hanem eladási szándéka volt. Amikor a felperes 2004-ben ismételten megkísérelte a tulajdonjoga ingatlannyilvántartási bejegyzését és be kívánta szerezni a III. r. alperesnek az elővásárlási jogról való lemondó nyilatkozatát, a III. r. alperes csak ekkor jelentette ki azt, hogy elővásárlási jogával élni kíván, a felperes tulajdoni hányadát az 1999. évi szerződés alapján a kifizetett 2.100.000 forintért meg kívánja szerezni.

Az elővásárlási joggal kapcsolatos egyes jogértelmezési kérdésekről

szóló 2/2009. (VI.24.) PK vélemény foglalkozik azzal az esetkörrel, amikor az elővásárlási jogra jogosult személlyel nem közlik a harmadik személy vételi ajánlatát. A III. r. alperes ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonos volt miután az ingatlant házastársi közös vagyonként a férjével együtt szerezte meg. Nem vitásan elővásárlási jog illette volna meg. A PK vélemény 7. pontja értelmében az ajánlat közlésének hiányában az elővásárlásra jogosult az ügyletről való tudomásszerzéstől számítva általában annyi időn belül köteles elfogadó nyilatkozatot tenni, amennyi idő a rendelkezésre állt volna, ha vele az ajánlatot szabályszerűen közlik. A III. r. alperes 1999-től 2004. évig nem jelezte, hogy elővásárlási jogával élni kívánna. Minden esetben a tulajdoni hányada értékének pénzbeli kifizetését kérte. A PK vélemény 7. pontjának indokolása szerint a Ptk. 4. § (1) bekezdésében és (4) bekezdésében meghatározott, jóhiszemű, tisztességes és az adott helyzetben általában elvárható az a magatartás, ha a fél az elővásárlási jogának sérelméről tudomást szerezve a bírósághoz fordul. Az indokolatlanul késedelmesen megtett elfogadó nyilatkozatból, illetve az indokolatlan igényérvényesítési késedelemből a bírói gyakorlat azt a következtetést vonja le, hogy az elővásárlásra jogosult nem kívánt élni e jogával, lemondott annak gyakorlásáról. Tehát a jelen ügyben a felperes tulajdonjogának megállapítása szempontjából nem képez akadályt az a tény, hogy a III. r. alperesnek elővásárlási joga lett volna, e jogát ugyanis a megfelelő időben nem gyakorolta.

A kifejtettek alapján a jogerős ítélet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően jogszabálysértő, ezért a Kúria a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül eljárva, a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján azt hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatva a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték, így pervesztesek lettek. Erre tekintettel az I. és III. r. alperesek kötelesek egyetemlegesen megfizetni a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesnek az elsőfokú, a fellebbezési és felülvizsgálati eljárással felmerült perköltségét. Ugyancsak az I. és III. r. alperesek kötelesek viselni a kereset elutasítását kérő II. r. alperest képviselő ügygondnok díját is a Pp. 76. § (2) bekezdése értelmében.

A felperes személyes költségmentességben részesült, az általa le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján pervesztességükre tekintettel az I. és III. r. alperesek kötelesek megfizetni külön felhívásra az államnak.

Budapest, 2013. július 9.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, Tamáné dr. Nagy Erzsébet
s.k. előadó bíró, Dr. Puskás Péter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő